

[Socialministeren.]

retningslinje, som man holder på andre områder. Det kan vi som sagt diskutere, og jeg takker altså for, at der er et flertal, der vil være med til at forlænge loven.

Lisbet Hindsgaul: Jeg vil gerne sige til den højtærede socialminister, at netop fordi vi har fået børnetilskuddene, mener vi, der er givet mange hjem en sådan lettelse, at de ikke behøver skolebespisningen.

Desuden er der et spørgsmål, jeg gerne vil stille den højtærede socialminister. Socialministeren udtalte, at vor bemærkning om de 40 mill. kr. ikke kunne være rigtig. Når socialministeren siger det, må han jo sikkert have ret, men jeg mener, at udvalget har fået det indtryk, at skolebespisningen vil koste ca. 40 mill. kr.

Det tredje område, jeg vil berøre, er det, jeg indrømmer meget vanskelige spørgsmål om skellet, denne skillelinie mellem de børn, der udgår fra mere velhavende hjem, og de børn, der er i en trangssituation. Det er noget, som egentlig generer mig meget, fordi jeg føler, det er med en vis berettigelse, dette spørgsmål drages frem. Dette skel vil jeg gerne være med til at udligne, men kan vi udligne det, højtærede socialminister? Der vil jo til alle tider komme børn til skolebespisningen fra forskellige samfundslag — hvis vi her i Danmark overhovedet kan tale om forskellige samfundslag; jeg synes, vi på mange, mange områder lykkeligvis er kommet udover de forskelle, som vi ved enkelte lejligheder hører omtalt som vanskeliggørende det samarbejde, de fleste af os ønsker.

Astrid Skjoldbo: Jeg kan ikke give det ærede medlem fru Esther Malling Pedersen ret i, at befolkningen ikke finder, at skolebespisningen bør være en almindelig socialhygiejnisk opgave. Jeg synes nemlig, at den store tilslutning, skolebespisningen har fået, specielt i de større byer, netop viser, at befolkningen deler de synspunkter, som flertallet indenfor udvalget har. Og når det ærede medlem fru Lisbet Hindsgaul ikke mener, at man gennem skolebespisningen kan være med til at slette skel mellem børnene, så tror jeg hun tager fejl. Det er jo sådan, at når man i dag ser på børnene i vore skoler, kan man overhovedet ikke ud fra deres påklædning eller deres adfærd i det hele taget bedømme, om de kommer fra et mindre eller mere bemidlet hjem. De er allesammen — heldigvis — velplejede og pænt klædt på, og derudfra kan man ikke se, hvilke befolkningsgrupper de tilhører. Den eneste måde, hvorpå man i vore dage sætter

skel mellem børnene, er netop, om de kan deltage i skolebespisningen eller ikke, og derfor tror jeg, det er forkert, hvis vi skal vende tilbage til det gamle standpunkt. Men forlængelsen af lovens gyldighedstid kan måske medføre, at det konservative folkeparti og venstre kommer på bedre tanker med hensyn til disse forhold. Det er min bestemte opfattelse, at en deling af børnene i ubemidlede og bemidlede vil afholde en del børn, der virkelig trænger til bespisningen, fra at deltage, netop fordi disse børn kommer fra hjem, som ikke ønsker at stille deres sociale forhold til skue for de øvrige børn. Jeg tror ikke på, at mærkeafleveringen mere spiller en større rolle, men det er naturligvis en trossag, og netop dette synes jeg på en vis måde berettiger, at man udskyder den endelige vedtagelse af loven endnu et år. Så kan man måske opnå, at mærkeaflevering i det hele taget ikke mere skal finde sted, og så kan man se, hvilket omfang skolebespisningen får, når mærkeafleveringen ikke mere spiller nogen rolle. Jeg vil påny anbefale, at flertallets forslag vedtages.

Socialministeren (Strøm): Det ærede medlem fru Lisbet Hindsgaul omtalte, at de nu foreslåede børnetilskud eventuelt kunne være af en sådan karakter, at man også heri kunne se en begrundelse for, at skolebespisningen kunne ophøre. Men her må vi erindre, at de børnetilskud, der er tale om, skal afløse flæskerabatmærker, kødrabatmærker, tekstilrabatmærker og smørrabatmærker, og hvis de nu også skulle afløse skolebespisningen, blev der vist et altfor overvældende underskud på det område, der her er tale om. Jeg synes derfor, at det, vi nu gennemfører her, er ret og rimeligt.

Jeg har hverken i dette høje ting, i udvalget eller andre steder nævnt det beløb på 40 mill. kr., som det ærede medlem omtalte. Jeg har tværtimod sagt, at nu tegner det til, at skolebespisningen er kommet ind under sådanne rammer, at den vil koste mellem 10 og 12 mill. kr. om året, og efter de regler, der hidtil har været, har kommunerne fået ca. en trediedel refunderet; for at holde denne trediedel permanent frem i tiden var det, jeg foreslog et beløb på 4 mill. kr. Hvis jeg skulle have nævnt et beløb på 40 mill. kr., skulle jeg jo have foreslået mindst 12 eller 14 mill. kr. for at kunne holde denne trediedel. Det er altså ikke 40 mill. kr., der er tale om. Der er tale om en skolebespisning, der nu tegner til at koste omkring 10—12—14 mill. kr.

Spørgsmålet om skellet mellem børnene skal jeg ikke uddybe yderligere. Jeg tror,